

POSUDEK VEDOUcíHO PRÁCE NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

Autor práce: Silvia Štefková

Název práce: **Reakcia krvného tlaku na submaximálnu dynamickú záťaž u žien a arteriálnou hypertenziou**

Rok obhajoby: 2011

Vedoucí bakalářské práce:

Michal Procházka

Autorka se v této experimentální bakalářské práci pokusila zjistit, zda existují rozdíly ve výši krevního tlaku při submaximální dynamické zátěži mezi ženami léčenými pro hypertenzi a ženami zdravými. Práce obsahuje 57 stran vlastního textu, referenční seznam se 77 citacemi a čtyři strany s přílohami.

Téma práce si autorka zvolila sama, a to na základě svých praktických zkušeností vycházejících z jejího působení při pohybové terapii pacientů s civilizačními chorobami, především s metabolickým syndromem. Z pohledu vedoucího práce jde o téma zajímavé, na které je možno nazírat z více stran. Na jednu stranu je chování krevního tlaku v zátěži v literatuře diskutováno hojně, na stranu druhou nabízí autorka pohled, který je neotřelý. Jde především o otázku, zda bude mít léčený hypertonik (hypertonička) v zátěži odlišné hodnoty krevního tlaku oproti zdravému jedinci stejného pohlaví, věku a tělesného složení. I přes množství provedených prací je obtížné nalézt na tuto otázku jednoznačnou odpověď.

Teoretický úvod zahrnuje fyziologii regulace krevního tlaku, dopodrobna rozpracovanou kapitolu o hypertenzi včetně recentních zmínek o tzv. maskované hypertenzi, při jejíž diagnostice může podle některých autorů pomoci zátěžové vyšetření prováděné obdobnou metodikou jako zátěžové vyšetření prováděná autorkou v této práci. Dále teoretický úvod zahrnuje metodologii měření krevního tlaku, vztah mezi výší krevního tlaku a zátěží resp. pohybovou aktivitou, definici zátěžové hypertenze a v neposlední řadě podkapitolu o vlivu antihypertenziv na hodnoty zátěžového krevního tlaku. Relativní stručnost této podkapitoly (vzhledem k tématu práce jedné ze stěžejních) není dána nedostatečnou prací autorky, ale nízkým počtem prací zabývajících se tímto tématem, a to ještě pomocí různých metodologií. Celkově má teoretický úvod dobrou úroveň, provázanost kapitol mohla být v některých případech lepší. Připisuji to snaze autorky obsáhnout toto široké téma co nejvíce.

Cíl práce je jednoznačně definovaný. Autorka předkládá 3 hypotézy, které logicky vychází z poznatků uvedených v teoretickém úvodu. Použitá metodika včetně statistického zpracování je vzhledem k cíli práce adekvátní, rovněž její popis je srozumitelný. Autorka zvolila case-control design. V kapitole 4.1 „Popis vzorku sledovaných osob“ je v tabulce č. 6 zaměněna výška za hmotnost, autorka neuvedla jednotky veličin uvedených v tabulce, a také výsledek statistického testu porovnávajícího obě skupiny, ačkoliv byl proveden.

Výsledky práce autorka uvádí v textu, a také pomocí grafů, které mohly mít po formální stránce vyšší úroveň, věcně jsou v pořádku. V diskuzi je schopna si tyto výsledky obhájit, přičemž neopomíná diskutovat i rozdíly ve výši krevního tlaku, které nebyly prokázány statisticky, což autorka přisuzuje nízkému počtu probandek. Podstatná část diskuze se věnuje porovnání výsledků s pracemi jiných autorů, což není vzhledem k odlišným metodologickým přístupům snadné. Autorka si je též vědoma limitací svojí práce, které předkládá v závěrečném odstavci diskuze. V závěru autorka stručně shrnuje teoretické i praktické poznatky svojí práce a správně vyzdvihuje její nejvýznamnější zjištění – nález vyšších hodnot krevního tlaku v zátěži u léčených hypertoniček v porovnání se zdravými kontrolami.

Závěr:

Práce má dobrou úroveň a pravděpodobně by při drobných úpravách obstála i jako práce diplomová. Je napsaná srozumitelně a - může-li nerodilý mluvčí hodnotit - také čtivě. Převažují připomínky formální nad věcnými. Z pohledu vedoucího práce byla spolupráce s autorkou naprosto bezproblémová. Autorka prokázala schopnost samostatné vědecké práce a doporučuji její bakalářskou práci k obhajobě.

V Praze dne 5.9.2011

Michal Procházka